Regeringens proposition 1992/93:107

om redovisning av vissa infrastrukturkostnader med anledning av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) m.m.

Prop.
1992/93:107

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 29 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Mats Odell

Propositionens huvudsakliga innehåll

För att fullfölja Sveriges åtagande enligt avtalet om ett europeiskt ekonomisk samarbetsområde (EES-avtalet) lämnas i propositionen förslag till en lag om redovisning av vissa infrastrukturkostnader m.m. Enligt lagförslaget åläggs de som har kostnader för infrastruktur på järnväg, väg och inre vattenvägar att redovisa dessa på ett enhetligt sätt.

Lagen föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

1 *Riksdagen 1992/93. 1 saml. Nr 107*

1 Förslag till
Lag om redovisning av vissa infrastrukturkostnader m.m.

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Följande bestämmelser i rättsakter inom Europeiska gemenskaperna (EG), som det hänvisas till i bilaga XIII till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), skall gälla som svensk lag:

1. Artiklarna 1–7 i rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, i dess lydelse enligt
- punkt 3 i avsnitt IV. Transport i anslutningsakten för Danmark, Irland och Storbritannien,
- punkt 4 i avsnitt IV. Transport i anslutningsakten för Grekland,
- rådets förordning (EEG) nr 1384/79 av den 25 juni 1979 om ändring i förordning (EEG) nr 1108/70 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar,
- punkt 3 i avsnitt III. Transport i anslutningsakten för Spanien och Portugal,
- artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3021/81 av den 19 oktober 1981 om ändring i förordning (EEG) nr 1108/70 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, till följd av Greklands anslutning,
- artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 3572/90 av den 4 december 1990 om ändring, till följd av Tysklands enande, av vissa direktiv, beslut och förordningar i fråga om transporter på väg, järnväg och inre vattenvägar.

2. Kommissionens förordning (EEG) nr 2598/70 av den 18 december 1970 om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970, i dess lydelse enligt
- kommissionens förordning (EEG) nr 2116/78 av den 7 september 1978 om ändring i förordning (EEG) nr 2598/70 om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970.

3. Kommissionens förordning (EEG) nr 281/71 av den 9 februari 1971 om fastställande av den förteckning över vattenvägar för havsgående sjöfart som avses i artikel 3 c i rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970, i dess lydelse enligt
- punkt 5 i avsnitt IV. Transport i anslutningsakten för Danmark, Irland och Storbritannien,
- punkt 5 i avsnitt III. Transport i anslutningsakten för Spanien och Portugal.

2 § När reglerna innehåller begrepp eller hänvisar till förfaranden som är utmärkande för EG:s rättsordning, exempelvis
- ingresser,
- adressaterna för EG:s rättsakter,
- hänvisningar till territorier eller språk inom EG,
- hänvisningar till inbördes rättigheter och skyldigheter för EG:s medlemsstater, deras offentliga organ, företag och enskilda personer i dessa stater,
- hänvisningar till informations- och anmälningsförfaranden,

skall bestämmelserna i följande protokoll tillämpas:

1. EES-avtalets protokoll 1 om övergripande anpassning.
2. Protokoll 1 till avtalet om en ständig kommitté för EFTA-staterna.

3. Protokoll 1 till avtalet mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol.

3 § Tvister om hur reglerna skall tillämpas skall hänskjutas till vederbörande EFTA-organ, om det gäller en tvist mellan EFTA-stater, och till Gemensamma EES-kommittén, om det gäller en tvist mellan en EG-medlemsstat och en EFTA-stat.

4 § Den svenska texten till de i 1 § angivna rättsakterna finns i bilaga 1–12 till denna lag. Beträffande anslutningsakterna återges endast ett utdrag med aktuell bestämmelse.

Den svenska texten till de protokoll som anges i 2 § finns intagna i lagen (1992:000) om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES).

5 § De danska, engelska, finska, franska, grekiska, isländska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska och tyska texterna skall ha samma giltighet.

6 § Följande tillägg skall, när det gäller Sverige, göras till bilaga 2 i förordningen nr 1108/70:

"A. 1. JÄRNVÄG – Huvudnät
Statens järnvägar

A. 2. JÄRNVÄG – Nät öppna för allmän trafik och anslutna till huvudnätet (med undantag för stadsnät)

Sverige
Malmö-Limhamns Järnväg (MLJ)
Växjö-Hultsfred-Västerviks Järnväg (VHVJ)
Johannesberg-Ljungaverks Järnväg (JLJ)

B. VÄGAR
Sverige
1. Motorvägar
2. Motortrafikleder
3. Övriga vägar"

7 § Följande tillägg skall, när det gäller Sverige, göras i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 281/71:

"Sverige
– Trollhätte kanal och Göta älv
– Vänern
– Södertälje kanal
– Mälaren"

8 § När det i förordningarna i 1 § sägs att en medlemsstat skall fullgöra olika uppgifter, skall dessa för Sveriges vidkommande fullgöras av
Banverket när det gäller järnväg,
Vägverket när det gäller väg,
Sjöfartsverket när det gäller inre vattenvägar.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1108/70

av den 4 juni 1970

om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av rådets beslut den 22 juni 1964[1] om en utredning om infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, särskilt artikel 7 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

med beaktande av följande:

För att göra det möjligt att inom ramen för den gemensamma transportpolitiken inrätta ett avgiftssystem för användningen av infrastruktur, är det nödvändigt med särskilda kunskaper om kostnaderna för infrastrukturen. Denna kunskap kan lämpligast inhämtas genom att man inför ett permanent redovisningssystem med standardiserade redovisningsblanketter för varje transportslag i samtliga medlemsstater.

En redovisning av kostnaderna för infrastrukturen bör omfatta all infrastruktur som är tillgänglig för allmänna transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar. Vissa typer av infrastruktur som är av sekundär betydelse och vissa inre vattenvägar av sjöfartskaraktär kan dock med fördel utelämnas.

För att de speciella faktorer och omständigheter som varierar från fall till fall skall kunna beaktas, bör medlemsstaterna lämpligen ges fria händer att fastställa närmare rutiner för redovisningen av infrastrukturkostnaderna.

Mot bakgrund av planerna att inrätta ett avgiftssystem för användningen av infrastrukturen, krävs det uppgifter om hur infrastrukturen används, varför en förteckning över sådana uppgifter bör utarbetas.

Medlemsstaterna bör regelbundet sända en redovisning av kostnaderna för infrastrukturen till kommissionen och kommissionen bör överlämna en årlig sammanfattning av denna redovisning till rådet.

För att se till att denna förordning tillämpas så enhetligt som möjligt, skall kommissionen med hjälp av en kommitté med regeringsexperter, samordna de olika åtgärder som fordras enligt förordningen.

Det bör fastställas rutiner för en löpande justering av redovisningsblanketter, förteckningen över typer av infrastrukturer och förteckningen över uppgifter med hänsyn till vunna erfarenheter och utvecklingen av en gemensam transportpolitik.

På grund av de svårigheter som vissa medlemsstater kommer att ha under de första åren när denna förordning tillämpas bör vissa undantag kunna medges från de generella reglerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 januari 1971 skall det i enlighet med vad som föreskrivs i denna förordning införas ett standardiserat och permanent redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar.

Artikel 2

1. De kostnader som tas upp i redovisningen skall omfatta både kostnader som särskilt hänför sig till infrastrukturens transportfunktion och den del som faller på transportfunktio-

SLUTLIG

[1] EGT nr 102, 29.6.1964, s. 1598/64.
[2] EGT nr C 135, 14.12.1968, s. 33.
[3] EGT nr C 45, 16.4.1969, s. 1

nen av sådana kostnader som är gemensamma för denna och andra funktioner inom infrastrukturen.

2. Oberoende av vilka redovisningsbestämmelser som tillämpas i medlemsstaterna, skall kostnaderna som skall bokföras ett visst år vara de kostnader som under detta år uppkommit för konstruktion, drift och administration av infrastrukturen. Amorteringar av och räntor på lån som tagits upp för att finansiera kostnaderna för infrastrukturen skall inte tas med.

Artikel 3

Redovisning av infrastrukturkostnader skall göras för samtliga järnvägar, vägar och inre vattenvägar som är tillgängliga för allmän trafik, med följande undantag:

a) Järnvägar som inte är anslutna till de olika medlemsstaternas huvudnät.

b) Vägar som är förbjudna för motortrafik, dvs. för fordon med en cylindervolym av minst 50 cm^3.

c) Vägar som uteslutande används av jord- eller skogsbruksfordon eller som endast används som tillfartsvägar till arbetsplatser för jord- eller skogsbruk.

d) Inre vattenvägar där trafiken är begränsad till fartyg på mindre än 250 dödviktston.

e) Vattenvägar för havsgående sjöfart, över vilka enligt artikel 9 en förteckning skall upprättas av kommissionen. När denna förteckning upprättas skall hänsyn tas till den andel av trafiken som avser icke havsgående sjöfart på vattenvägar för havsgående sjöfart eller till den betydelse som införandet av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader i fråga om sådana vattenvägar har för upprättandet av ett avgiftssystem för användningen av infrastrukturen.

Artikel 4

Redovisningen av kostnaderna för infrastrukturen skall ske på sådana blanketter som visas i bilaga 1.

Varje medlemsstat skall fastställa detaljreglerna för denna redovisning.

Artikel 5

1. Senast den 31 december varje år skall medlemsstaterna för kommissionen redovisa de infrastrukturkostnader som avser närmast föregående år och därvid framlägga redovisningen på sådana blanketter som visas i bilaga 1.

2. En separat redovisning skall framläggas

a) med avseende på järnvägar

i) för vart och ett av de nät som anges i bilaga 2 A,

ii) för alla övriga nät tillsammans,

b) med avseende på vägar för varje i bilaga 2 B angiven vägkategori, varvid separat statistik redovisas för de avsnitt av sådana vägar som går inom bebyggda områden och för dem som går utanför bebyggt område,

c) med avseende på inre vattenvägar i enlighet med rubrikerna i bilaga 2 C.

Artikel 6

Samtidigt med den i artikel 5 nämnda redovisningen och för samma period skall medlemsstaterna lämna kommissionen följande totaluppgifter för varje transportslag inom infrastrukturen:

Lån upptagna under året för att att finansiera kostnader för infrastrukturen.

Amorteringar av och ränta på tidigare upptagna lån.

Vid sammanställningen av dessa summor skall medlemsstaterna endast beakta sådana lån som uttryckligen var bestämda för finansiering av kostnader för infrastrukturen.

Artikel 7

Samtidigt med den i artikel 5 nämnda redovisningen och för samma period skall medlemsstaterna lämna kommissionen de uppgifter om användningen av infrastrukturen som anges i förteckningen i bilaga 3.

De i tabell B 2 i nämnda bilaga angivna uppgifterna skall dock lämnas endast vart femte år och första gången för år 1970.

Artikel 8

1. Tills dess att kommissionen i enlighet med artikel 9.1 fastställt och medlemsstaterna börjat tillämpa gemensamma

kriterier för att bestämma den andel som skall hänföras till transportfunktionen av gemensamma kostnader för denna funktion och andra uppgifter som omfattas av infrastrukturen, skall de särskilda kostnaderna för transportfunktionen och de sammanlagda gemensamma kostnaderna redovisas var för sig under de olika rubriker som anges i redovisningsblanketterna.

2. Till dess att i enlighet med artikel 9.1 överenskommelse har träffats om vilka kriterier som skall användas vid gränsdragningen mellan vägar inom bebyggda områden och vägar utanför sådana områden, skall medlemsstaterna då de ställer samman de uppgifter som avses i artikel 5.2 och i bilaga 3 B använda kriterier som de själva bestämmer; en redogörelse för dessa kriterier skall ingå i den information som medlemsstaterna skall lämna kommissionen enligt artiklarna 5 och 7.

3. För Förbundsrepubliken Tyskland inträder skyldigheten att till kommissionen lämna de uppgifter som föreskrivs i bilaga 2 C först från och med rapporten för år 1972.

4. Skyldigheten att till kommissionen lämna sådana rapporter om användningen av infrastruktur som anges i tabell B i bilaga 3 skall, såvitt den avser rapporter för åren 1972-1974, endast gälla typer av fordon som anges efter ensiffriga tal; för övriga fordonskategorier är denna rapportering frivillig.

5. För Nederländerna skall skyldigheten att till kommissionen lämna sådana rapporter om användningen av infrastruktur som anges i tabell B i bilaga 3 i fråga om vägar som är hänförbara till kategori 5 i bilaga 2 B gälla först från och med rapporten för år 1975.

6. För Italien skall lämnande till kommissionen av sådana rapporter om användningen av infrastruktur som anges i tabell B 2 i bilaga 3 äga rum första gången för år 1971. Därefter följande rapportering vad gäller denna tabell skall ske de år som föreskrivs i artikel 7 andra stycket.

7. Skyldigheten att till kommissionen lämna sådana rapporter om användningen av infrastruktur som anges i tabell C i bilaga 3 gäller

för Belgien i fråga om fartyg av kategorierna e och f och i fråga om trafik i Schelde-bukten först från och med rapporten för år 1973,

för Förbundsrepubliken Tyskland först från och med rapporten för år 1973,

för Frankrike i fråga om fartyg av kategorierna e och f och i fråga om antalet fartyg som passerat genom slussar först från och med rapporten för år 1974,

för Nederländerna i fråga om reglerade floder först från och med rapporten för år 1973.

Artikel 9

1. Kommissionen skall vara ansvarig för en övergripande samordning av de olika åtgärder som följer av denna förordning och för övervakning av att föreskrifterna tillämpas på ett enhetligt sätt. Kommissionen skall särskilt specificera innehållet under de olika rubrikerna på de i bilaga 1 återgivna redovisningsblanketterna och fastställa gemensamma kriterier för att beräkna den andel som skall hänföras till transportfunktionen av gemensamma kostnader för denna funktion och andra uppgifter som omfattas av infrastrukturen.

Kommissionen skall också sträva efter att få till stånd en successiv tillnärmning av medlemsstaternas detaljreglering av redovisningsförfarandet och av kriterierna för gränsdragningen mellan vägar inom bebyggda områden och vägar utanför sådana områden samt en förbättring och tillnärmning av metoderna för sammanställning av rapporterna om infrastrukturens användning.

2. Den kommitté med regeringsexperter som avses i artikel 5 i rådets beslut den 13 maj 1965[1], med uppgift att verkställa artikel 4 i rådets beslut nr 64/389/EEG av den 22 juni 1964 om en utredning om infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, skall bistå kommissionen vid detta arbete och med att upprätta den i artikel 3 e nämnda förteckningen över inre vattenvägar.

3. Kommissionen skall årligen, sex månader efter det att kommissionen fått de i artiklarna 5 7 föreskrivna uppgifterna, tillställa rådet en sammanfattning av huvudpunkterna i redovisningen av infrastrukturkostnaderna.

Artikel 10

På kommissionens förslag får rådet med kvalificerad majoritet besluta om de ändringar av bilagorna till denna förordning som behövs mot bakgrund av vunna erfarenheter och de åtgärder som vidtagits i fråga om avgifter för infrastrukturens användning.

[1] EGT nr 88, 24.5.1965, s. 1473/65.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen i god tid anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning.

När en medlemsstat begär det eller när kommissionen finner det lämpligt, skall kommissionen samråda med berörda medlemsstater om de föreslagna bestämmelserna i de författningar som avses i föregående stycke.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 4 juni 1970.

På rådets vägnar

A. BERTRAND

Ordförande

BILAGA 1

BLANKETTER FÖR SÅDAN KOSTNADSREDOVISNING SOM AVSES I ARTIKEL 4

A. JÄRNVÄGAR:

1. *Kostnader för investeringar*
(kostnader för ny-, ut- och ombyggnad samt reparationer)

2. *Löpande kostnader*
(underhålls- och driftskostnader)

3. *Allmänna kostnader*

B. VÄGAR:

1. *Kostnader för investeringar*
(kostnader för ny-, ut- och ombyggnad samt reparationer)

2. *Löpande kostnader*
(underhålls- och driftskostnader)

   20. Underhåll av körbanan

   21. Övriga löpande kostnader

3. *Trafikpolis*

4. *Allmänna kostnader*

C. INRE VATTENVÄGAR:

1. *Kostnader för investeringar*
(kostnader för ny-, ut- och ombyggnad samt reparationer)

2. *Löpande kostnader*
(underhålls- och driftskostnader)

3. *Sjöpolis*

4. *Allmänna kostnader*

BILAGA 2

FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA JÄRNVÄGSNÄT SAMT VÄG- OCH VATTENVÄGS-KATEGORIER SOM AVSES I ARTIKEL 5.2

A. JÄRNVÄGAR:

Belgien

Société nationale des chemins de fer belges/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

Frankrike

Société nationale des chemins de fer français

Italien

Azienda autonoma delle ferrovie dello Stato

Luxemburg

Société nationale des chemins de fer luxembourgeois

Nederländerna

N.V. Nederlandse Spoorwegen

Förbundsrepubliken Tyskland

Deutsche Bundesbahn

B. VÄGAR:

Belgien

1. Autoroutes/Autosnelwegen
2. Autres Routes de l'Etat/Andere rijkswegen
3. Routes provinciales/Provinciale wegen
4. Routes communales/Gemeentewegen

Frankrike

1. Autoroutes
2. Routes nationales
3. Chemins départementaux
4. Voies communales

Italien

1. Autostrade
2. Strade statali
3. Strade regionali e provinciali
4. Strade communali

Luxemburg

1. Routes d'Etat
3. Chemins repris
4. Chemins vicinaux

Nederländerna

1. Autosnelwegen van het Rijkswegenplan } (primarie wegen)
2. Overige wegen van het Rijkswegenplan
3. Wegen van de secundaire wegenplannen
4. Wegen van de tertiaire wegenplannen
5. Overige verharde wegen

Förbundsrepubliken Tyskland

1. Bundesautobahnen
2. Bundesstrassen
3. Land-(Staats-)strassen
4. Kreisstrassen
5. Gemeindestrassen

C. INRE VATTENVÄGAR

Inre vattenvägar eller grupper av inre vattenvägar	Reglerade floder	Kanaliserade floder	Kanaler	Övriga vattenvägar
Vattenvägar som kan trafikeras av fartyg med följande dödviktston: I. 250 399 t II. 400 649 t III. 650 999 t[1] IV. 1 000 1 499 t[1] V. 1 500 2 999 t[1] VI. 3 000 t eller mer				

[1] I fråga om dessa grupper skall redovisning skickas in för varje vattenväg eller del av vattenväg. Det är inte nödvändigt att skicka in separata redovisningar för kortare delar av vattenvägar som tillhör en annan kategori än huvuddelen av en vattenväg. Vattenvägar under färdigställande skall anges separat inom varje redovisningspost.

BILAGA 3

FÖRTECKNING ÖVER UPPGIFTER OM ANVÄNDNINGEN AV INFRASTRUKTUREN ENLIGT ARTIKEL 7

TABELL A JÄRNVÄGAR

Medlemsstat:

Nät:

Uppgifterna måste underindelas på grundval av använt drivmedel (el eller annat)

Trafiktyp	Persontåg[1]		Godståg[1, 2]		Övrigt[3]
	Expressfjärrtåg och expresståg[4]	Övriga kategorier[4]	Snabbtåg[4]	Normaltåg[4]	
1. Tåg/km					
2. Bruttoton/avverkade km					

[1] Inklusive rapportering om framkörning av okopplade lok före eller efter faktisk användning på person- eller godståg.
[2] Endast nyttotrafik.
[3] Rapportering om tåg och tågtrafik i järnvägsbolagets tjänst, tåg för teknisk service och reparationer, mobila verkstäder, provkörningar osv.
[4] Denna underindelning är frivillig.

TABELL B VÄGAR

1. Fordon/km årligen körda på vägar utanför bebyggda områden

Medlemsstat:

Typ av väg:

(i miljoner måttenheter)

Typ av fordon		Fordon/km
1. Personbilar med mindre än 10 sittplatser		
2. Skåpbilar med tillåten totalvikt på mindre än 3 ton		
3. Lastbil	3.1 Tvåaxlade lastbilar	
	3.2 Treaxlade lastbilar	
	3.3 Fyraxlade lastbilar	
4. Lastbil med släpvagn	4.1 Tvåaxlade lastbilar med tvåaxlad släpvagn	
	4.2 Tvåaxlade lastbilar med treaxlad släpvagn	
	4.3 Treaxlade lastbilar med tvåaxlad släpvagn	
	4.4 Treaxlade lastbilar med treaxlad släpvagn	
	4.5 Övriga kategorier[1]	
5. Dragfordon med påhängsvagn	5.1 Tvåaxlade dragfordon med enaxlad påhängsvagn	
	5.2 Tvåaxlade dragfordon med tvåaxlad påhängsvagn	
	5.3 Treaxlade dragfordon med enaxlad påhängsvagn	
	5.4 Treaxlade dragfordon med tvåaxlad påhängsvagn	
	5.5 Övriga kategorier[1]	
6. Bussar	6.1 Tvåaxlade bussar	
	6.2 Treaxlade bussar	
7. Fordon eller fordonskombinationer använda för specialtransporter		
8. Jordbruksfordon		

[1] Skall, där så är lämpligt, underindelas i typkategorier enligt axlarnas antal och placering.

2. Analys av vägsträckor tillryggalagda av fordon i nyttotrafik med fordonen gruppindelade efter maximal bruttovikt och faktisk axelbelastning

(vägar utanför bebyggda områden).

Medlemsstat:

Typ av väg:

(måttenheter i tusental)

Typ av fordon (i klassintervall om 2 ton av maximal bruttovikt)	Dragfordon					Draget fordon				
	Framaxel km		Bakaxel km			Framaxel km		Bakaxel km		
	enkel	dubbel	enkel	dubbel	3-axlad	enkel	dubbel	enkel	dubbel	3-axlad
	i klassintervall om 1 ton av faktisk axelbelastning									
3.1 Tvåaxlad lastbil										
3.2 Treaxlad lastbil										
3.3 Fyraxlad lastbil										
4.1 Tvåaxlad lastbil med två-axlad släpvagn										
4.2 Tvåaxlad lastbil med tre-axlad släpvagn										
4.3 Treaxlad lastbil med två-axlad släpvagn										
4.4 Treaxlad lastbil med tre-axlad släpvagn										
4.5 Övriga typer av lastbilar med släpvagn[1]										
5.1 Tvåaxlat dragfordon med enaxlad påhängsvagn										
5.2 Tvåaxlat dragfordon med tvåaxlad påhängsvagn										
5.3 Treaxlat dragfordon med enaxlad påhängsvagn										
5.4 Treaxlat dragfordon med tvåaxlad påhängsvagn										
5.5 Övriga typer av dragfordon med påhängsvagn[1]										
6.1 Tvåaxlad buss										
6.2 Treaxlad buss										

[1] Skall, där så är lämpligt, underindelas i typkategorier enligt axlarnas antal och placering.

TABELL C INRE VATTENVÄGAR

Medlemsstat:

Vattenväg, del av vattenväg eller grupp av vattenvägar[1]:

(måttenheter i tusental)

Fartygsslag	Fartyg/km	t/km dödvikt	Antal fartyg som passerar genom slussar[2]
1	2	3	4
a) Farttyg med egen drivanordning[3] med dödvikt på			
< 250 t			
250 399 t			
400 649 t			
650 999 t			
1000 1 499 t			
≥ 1 500 t			
Summa a)			
b) Släpprámar[3] med dödvikt på:			
< 250 t			
250 399 t			
400 649 t			
650 999 t			
1000 1 499 t			
≥ 1 500 t			
Summa b)			
c) Påskjutna prámar med dödvikt på:			
< 400 t			
400 649 t			
650 999 t			
1000 1 499 t			
≥ 1 500 t			
Summa c)			

TABELL C (forts.)

Fartygsslag	Fartyg/km	t/km dödvikt	Antal fartyg som passerar genom slussar[2]
1	2	3	4
d) Havsgående fartyg med ett nettotonnage på:			
< 300 NRT	4	4	4
300 999 NRT	4	4	4
≥ 1 000 NRT	4	4	4
Summa d)	4	4	4
e) Bogserbåtar med en effekt av:			
< 250 hk			
250 399 hk			
400 999 hk			
≥ 1 000 hk			
Summa e)			
f) Påskjutande farkoster med en effekt av:			
< 250 hk			
250 399 hk			
400 999 hk			
≥ 1 000 hk			
Summa f)			
g) Passagerarfartyg[4]			

[1] Enligt uppställningen över vattenvägar eller grupper av vattenvägar som givits i bilaga 2 C.
[2] Varje passage av fartyg genom en sluss skall räknas separat och ett fartyg räknas varje gång det passerar genom en sluss.
[3] Att dra en skiljelinje mellan de två första dödviktstonnagen är frivilligt.
[4] Denna uppgift är frivillig.

IV. Transport

3. *Rådets förordning (EEG) nr 1108/70* av den 4 juni 1970. EGT nr L 130/4, 15.6.1970.

I bilaga 2 skall punkt A och B ersättas med följande:

"A. JÄRNVÄGAR

Belgien

— Société nationale des chemins de fer belges (SNCB)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Danmark

— Danske Statsbaner (DSB)

Förbundsrepubliken Tyskland

— Deutsche Bundesbahn (DB)

Frankrike

— Société nationale des chemins de fer français (SNCF)

Irland

— Córas Iompair Éireann (CIE)

Italien

— Azienda autonoma delle Ferrovie dello Stato (FS)

Luxemburg

— Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL)

Nederländerna

— N.V. Nederlandse Spoorwegen (NS)

Storbritannien och Nordirland

— British Railways Board (BRB)

— Northern Ireland Railways Company Ltd (NIR)

B. VÄGAR

Belgien

1. Autoroutes / Autosnelwegen
2. Autres routes de l'État / Andere rijkswegen
3. Routes provinciales / Provinciale wegen
4. Routes communales / Gemeentewegen

Danmark

1. Motorveje
2. Hovedlandeveje
3. Landeveje
4. Biveje

Förbundsrepubliken Tyskland

1. Bundesautobahnen
2. Bundesstraßen
3. Land-(Staats-)straßen
4. Kreisstraßen
5. Gemeindestraßen

Frankrike

1. Autoroutes
2. Routes nationales
3. Chemins départementaux
4. Voies communales

Irland

1. National primary roads
2. Main roads
3. County roads
4. County borough roads
5. Urban roads

Italien

1. Autostrade
2. Strade statali
3. Strade regionali e provinciali
4. Strade comunali

Luxemburg

1. Routes d'État
2. Chemins repris
3. Chemins vicinaux

Nederländerna

1. Autosnelwegen van het Rijkswegenplan
2. Overige wegen van het Rijkswegenplan

} (primaire wegen)

3. Wegen van de secundaire wegenplannen
4. Wegen van de tertiaire wegenplannen
5. Overige verharde wegen

Storbritannien och Nordirland

1. Motorways and trunk roads
2. Principal roads
3. Non-principal and other roads."

IV. **TRANSPORT**

— Under "A. JÄRNVÄGAR":

"Grekland

— Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ)".".

— Under "B. VÄGAR":

"Grekland

1. Εθνικό όδικό δίκτυο
2. Επαρχιακό όδικό δίκτυο
3. Δημοτικό ή κοινοτικό όδικό δίκτυο".

---

4. Rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 (EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4),

   i dess lydelse enligt 1972 års anslutningsakt (EGT nr L 73, 27.3.1972, s. 14).

   Följande skall läggas till i bilaga 2:

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1384/79

av den 25 juni 1979

om ändring i förordning (EEG) nr 1108/70 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

med beaktande av följande:

För att göra det möjligt att i enlighet med den gemensamma transportpolitiken inrätta ett avgiftssystem för infrastrukturanvändningen, är det nödvändigt att känna till vilka kostnader som uppkommer för infrastrukturen.

Ett permanent redovisningssystem utgör det lämpligaste hjälpmedlet att få kännedom om vilka infrastrukturkostnader som uppkommer.

I detta syfte har rådet genom förordning (EEG) nr 1108/70[3] inrättat ett permanent redovisningssystem för sådana kostnader.

Hänsyn skall tas till vunnen erfarenhet och till den gemensamma transportpolitikens utveckling. Därför skall ändring göras i de redovisningsblanketter, den förteckning över olika slag av infrastruktur och den förteckning över uppgifter om användning av infrastrukturen som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1108/70.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1108/70 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Redovisning av infrastrukturkostnader skall göras för vart och ett av de järnvägsnät som anges i bilaga 2 A.1 och för de övriga järnvägsnät sammantagna som anges i bilaga 2 A.2, liksom för samtliga vägar och inre vattenvägar som är tillgängliga för allmän trafik, med följande undantag:

a) Vägar som är förbjudna för motortrafik, dvs. för fordon med en cylindervolym av minst 50 cm³.

b) Vägar som uteslutande används för jord- eller skogsbruksfordon eller som endast används som tillfartsvägar till arbetsplatser för jord- eller skogsbruk.

c) Inre vattenvägar där trafiken är begränsad till fartyg på mindre än 250 dödviktston.

d) Inre vattenvägar för havsgående sjöfart, enligt förteckning i förordning (EEG) nr 281/71[1].

[1] EGT nr L 33, 10.2.1971, s. 11."

2. Artikel 5.2 a skall ersättas med följande:

"2. En särskild redovisning skall framläggas

a) med avseende på järnvägar

i) för vart och ett av de nät som anges i bilaga 2 A.1,

ii) för alla övriga nät sammantagna som anges i bilaga 2 (A.2). Uppgifter om dessa nät skall dock endast skickas in en gång vart femte år, med början med rapporter för år 1980."

SLUTLIG

[1] EGT nr C 296, 11.12.1978, s. 57.
[2] EGT nr C 128, 21.5.1979, s. 35.
[3] EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4.

3. Den andra strecksatsen i artikel 6 första stycket skall ersättas med följande:

"— Kapitalåterbetalningar och, separat, ränta på tidigare avtalade lån."

4. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Samtidigt med den i artikel 5 nämnda redovisningen och för samma period skall medlemsstaterna lämna kommissionen uppgifter om användningen av infrastrukturen i enlighet med tabellerna A, B 1.1 och C i bilaga 3.

De i tabell B 1.2 och B 2 i nämnda bilaga angivna uppgifterna skall dock lämnas endast en gång vart femte år. I fråga om tabell B 1.2 skall uppgifter lämnas första gången för år 1980 och i fråga om tabell B 2 skall uppgifterna inte lämnas förrän arbetet med systemet för avgifter för infrastrukturanvändning gör dem nödvändiga."

5. Bilagorna 1, 2 och 3 ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen i god tid anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning.

När en medlemsstat begär det eller kommissionen finner det lämpligt, skall kommissionen samråda med berörda medlemsstater om de föreslagna bestämmelserna i de författningar som avses i föregående stycke.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 25 juni 1979.

På rådets vägnar

J. LE THEULE

Ordförande

BILAGA

1. I B 2 i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 1108/70 utgår underindelningarna 20 och 21.

2. Bilaga 2 till förordning (EEG) nr 1108/70 ändras på följande sätt:

"BILAGA 2

FÖRTECKNING ÖVER DE JÄRNVÄGSNÄT SAMT TYPER AV VÄGAR OCH INRE VATTENVÄGAR SOM AVSES I ARTIKLARNA 3 OCH 5.2

A.1 JÄRNVÄG — Huvudnät

Belgien

— Société nationale des chemins de fer belges (SNCB)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

Danmark

— Danske Statsbaner

Förbundsrepubliken Tyskland

— Deutsche Bundesbahn

Frankrike

— Société nationale des chemins de fer français (SNCF)

Irland

— Coras Iompair Eireann (CIE)

Italien

— Azienda autonoma delle ferrovie dello Stato (FS)

Luxemburg

— Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL)

Nederländerna

— N.V. Nederlandse Spoorwegen

Storbritannien

— British Railways Board (BRB)

— Northern Ireland Railways Company Ltd (NIR)

A.2 JÄRNVÄG — Nät öppna för allmän trafik och anslutna till huvudnätet (med undantag för stadsnät)

Förbundsrepubliken Tyskland

Albtal-Verkehrs-Gesellschaft mbH
Alsternordbahn GmbH
Eisenbahn-Gesellschaft Altona-Kaltenkirchen-Neumünster
Augsburger Lokalbahn GmbH
Bayerische Landeshafenverwaltung
Bentheimer Eisenbahn AG
Birkenfelder Eisenbahn GmbH
Delmenhorst-Harpstedtder Eisenbahn GmbH
DB, Bundesbahnendirektion Frankfurt, Ne-Geschäftsführung
Deutsche Eisenbahn-GmbH
Dortmunder Eisenbahn
Elmshorn-Barmsted-Oldesloer Eisenbahn AG
Verkehrsbetriebe Extertal — Extertalbahn GmbH
Filderbahn der Stuttgarter Straßenbahnen AG

Hafen- und Verkehrsbetriebe der Stadt Kiel
Häfen der Stadt Köln
Hafen- und Bahnbetriebe der Stadt Krefeld
Hersfelder Kreisbahn
Hohenzollerische Landesbahn AG
Verkehrsbetriebe Grafstadt Hoya GmbH
Hümmlinger Kreisbahn
Ilmebahn-Gesellschaft AG
Köln-Bonner Eisenbahnen AG
Kölner Verkehrsbetriebe AG (Köln-Frechen-Benzelrater Eisenbahn)
Eisenbahn Köln-Mühlheim-Leverkusen der Farbenfabriken Bayer AG
Krefelder Eisenbahn-Gesellschaft AG
Kreiswerke Gelnhausen GmbH — Verkehrsbetriebe
Meppen-Haselünner Eisenbahn
Merzig-Büschfelder Eisenbahn GmbH
Mindener Kreisbahnen
Bahnen der Stadt Monheim GmbH
Neukölln-Mittenwalder Eisenbahn-Gesellschaft
Neusser Eisenbahn
Niederrheinische Verkehrsbetriebe Aktiengesellschaft NIAG
Nordfriesische Verkehrsbetriebe AG
Kreisbahn Osterode am Harz — Kreiensen
Osthannoversche Eisenbahnen AG
Osthavelländische Eisenbahn
Verkehrsbetriebe Peine-Salzgitter GmbH
Regentalbahn AG
Rhein-Sieg-Verkehrsgesellschaft
Verkehrsbetriebe des Kreises Schleswig-Flensburg
Siegener Kreisbahn GmbH
Südwestdeutsche Eisenbahnen AG
Tegernsee-Bahn AG
Trossinger Eisenbahn
Uetersener Eisenbahn-AG
Verden-Walsroder Eisenbahn GmbH
Vorwohle-Emmertahler Verkehrsbetriebe GmbH
Bahngesellschaft Waldhof — Nebenbahn Waldhof/Sandhofen
Wanne-Bochum-Herner Eisenbahn
Wanne-Bockum-Höveler Eisenbahn
Westfälische Verkehrsgesellschaft mbH
Westerwaldbahn
Wuppertaler Stadtwerke AG
Württembergische Eisenbahn-GmbH
Württembergische Nebenbahnen GmbH
Industriebahn der Stadt Zülpich
Hafenbahn Aschaffenburg
Brohltal-Eisenbahn GmbH
Kleinbahnverwaltung Gemeinde Edewecht
Hohenlimburger Kleinbahn
Oberrheinische Eisenbahn Gesellschaft AG
Wittlager Kreisbahn GmbH

Italien

Torino — Ceres
Ferrovie Nord Milano
Trento — Malè
Società Veneta Autoferrovie
Società Veneta per imprese e costruzioni pubbliche
Ferrovia Suzarra — Ferrara
Gestione Governativa Ferrovie Padane
Azienda Trasporti Consorziali di Modena
Azienda Trasporti Consorziali — Bologna
Acotral
Ferrovie Adriatico Appennino
Gestione Governativa Ferrovia Cancello — Benevento
Ferrotranviaria (SpA)
Ferrovie del Sud-Est
Ferrovie del Gargano
Gestione Governativa Ferrovia Circumetnea

Azienda Consorziale Trasporti — Reggio Emilia
La Ferroviaria italiana
Società Mediterranea strade ferrate umbro-aretine
Società nazionale di ferrovie e tranvie"

3. Bilaga 3 till förordning (EEG) nr 1108/70 ändras på följande sätt:

3.1 Tabell B 1 i bilaga 3 byts ut mot tabellerna B 1.1 och B 1.2 här nedan:

"TABELL B — TRANSPORTER PÅ VÄG

1.1 **Fordon/kilometer som årligen körs på vägar utanför tätorter**

Medlemsstat:
Typ av väg:

(miljoner måttenheter)

	Typ av fordon	Fordon/ kilometer
1.	Passagerarfordon med mindre än 10 sittplatser	
2.	Varubil med högsta tillåtna totalvikt under 3 ton	
3.	Lastbil	
4.	Lastbil med släpvagn	
5.	Dragfordon med påhängsvagn	
6.	Bussar	
7.	Övriga	

1.2 **Fordon/kilometer som årligen körs på vägar utanför tätorter**

Medlemsstat:
Typ av väg:

(miljoner måttenheter)

	Typ av fordon	Fordon/ kilometer
3.1	Tvåaxlad lastbil	
3.2	Treaxlad lastbil	
3.3	Fyraxlad lastbil	
4.1	Tvåaxlad lastbil med tvåaxlad släpvagn	
4.2	Tvåaxlad lastbil med treaxlad släpvagn	
4.3	Treaxlad lastbil med tvåaxlad släpvagn	
4.4	Treaxlad lastbil med treaxlad släpvagn	
4.5	Övriga typer av lastbilar med släpvagn[1]	
5.1	Tvåaxlade dragfordon med enaxlad påhängsvagn	
5.2	Tvåaxlade dragfordon med tvåaxlad påhängsvagn	
5.3	Treaxlade dragfordon med tvåaxlad släpvagn	
5.4	Treaxlade dragfordon med tvåaxlad påhängsvagn	
5.5	Övriga typer av dragfordon med påhängsvagn[1]	
6.1	Tvåaxlade bussar	
6.2	Treaxlade bussar"	

[1] Skall vid behov delas upp i underordnade kategorier enligt axlarnas antal och placering.

3.2 Posterna (e) och (f) på tabell C i Bilaga 3 skall ersättas med följande:

"(e) Bogserbåtar med effekter på (1 000 enheter): — < 184 W — 184 — 293 W — 294 — 734 W — ≥ 735 W			
Summa (e)			
(f) Påskjutande bogserbåtar med effekter på (1 000 enheter): — < 184 W — 184 — 293 W — 294 — 734 W — ≥ 735 W			
Summa (f)"			

III. **TRANSPORT**

3. Rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 (EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4), ändrad genom

   — 1972 års anslutningsakt (EGT nr L 73, 27.3.1972, s. 14),

   — 1979 års anslutningsakt (EGT nr L 291, 19.11.1979, s. 17),

   — rådets förordning (EEG) nr 1384/79 av den 25 juni 1979 (EGT nr L 167, 5.7.1979, s. 1),

   — rådets förordning (EEG) nr 3021/81 av den 19 oktober 1981 (EGT nr L 302, 23.10.1981, s. 8).

   Följande skall läggas till i bilaga 2:

   a) Under A.1 "JÄRNVÄGAR - Huvudnät":

      — efter punkterna som behandlar Grekland:

         "Spanien

         — Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE)"

      — efter punkterna som behandlar Nederländerna:

         "Portugal

         — Caminhos-de-Ferro Portugueses, EP (CP)"

   b) Under B "VÄGAR":

      — efter punkterna som behandlar Grekland: .

         "Spanien

         1. Autopistas

         2. Autovías

3. Carreteras estatales

4. Carreteras provinciales

5. Carreteras municipales".

— efter punkterna som behandlar Nederländerna:

"Portugal

1. Auto-estradas

2. Estrades nacionais e regionais

3. Vias municipais

4. Vias florestais".

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3021/81

av den 19 oktober 1981

om ändring i förordning (EEG) nr 1108/70 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, till följd av Greklands anslutning

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1], och

med beaktande av följande:

Rådet har samrått med Ekonomiska och sociala kommittén om kommissionens förslag med stöd av artikel 198 första stycket i fördraget. Kommittén har inte kunnat inkomma med sitt yttrande inom den av rådet utsatta tiden. Artikel 198 andra stycket i fördraget tillåter rådet att vidta fortsatta åtgärder även utan sådant yttrande. Rådet anser att denna möjlighet måste utnyttjas med tanke på vikten av att erforderliga ändringar snabbt antas.

Förordning (EEG) nr 1108/70[2], i dess lydelse enligt förordning nr 1384/79[3] skall ändras på så sätt att Greklands järnvägsnät tas in i bilagan till sistnämnda förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande tillägg skall göras till förteckningen i bilaga 2 till förordning (EEG) nr 1108/70 under punkt "A.1.JÄRNVÄG — Huvudnät" efter rubriken "Förbundsrepubliken Tyskland":

"Grekland

—

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1981.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 19 oktober 1981.

På rådets vägnar

P. WALKER

Ordförande

---

[1] EGT nr C 144, 15.6.1981, s. 36.
[2] EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4.
[3] EEG nr L 167, 5.7.1979, s. 1.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3572/90

av den 4 december 1990

om ändring, till följd av Tysklands enande, av vissa direktiv, beslut och förordningar i fråga om transporter på väg, järnväg och inre vattenvägar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

med beaktande av följande:

Gemenskapen har antagit ett antal föreskrifter om transporter på väg, järnväg och inre vattenvägar.

Från och med dagen för det tyska enandet skall gemenskapsrätten tillämpas fullt ut på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium.

Vissa delar av gemenskapsföreskrifterna om transporter på väg, järnväg och inre vattenvägar måste ändras med hänsyn till den särskilda situation som råder på detta territorium.

En särskild tidsgräns behöver fastställas för dessa föreskrifters ikraftträdande på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium i enlighet med gemenskapens rättsakter.

De i samband därmed föreskrivna undantagen skall vara tidsbegränsade och utformade på sådant sätt att den gemensamma marknadens normala funktion störs så litet som möjligt.

Kunskaperna om situationen för transporterna på väg, järnväg och inre vattenvägar och reglerna för sådana transporter på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium är otillräckliga för att man skall kunna avgöra vilket slags anpassning eller hur omfattande avvikelser som slutgiltigt bör göras; för att hänsyn skall kunna tas till ändrade förhållanden måste ett förenklat förfarande föreskrivas i enlighet med tredje strecksatsen i artikel 145 i fördraget.

Föreskrifterna i direktiv 74/561/EEG[4] och 74/562/EEG[5], i båda fallen senast ändrade genom direktiv 89/438/EEG[6], bör tillämpas på sådant sätt att man både respekterar de fastställda rättigheter som tillkommer de tranportföretag som redan är verksamma på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium och ger nyetablerade transportföretag tid att sätta sig i stånd att uppfylla fordringarna i fråga om ekonomisk ställning och yrkeskompetens.

Från och med dagen för det tyska enandet har vägfordon registrerade på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium samma rättsliga status som vägfordon registrerade i de övriga medlemsstaterna; i förordning (EEG) nr 3821/85[7] finns vissa föreskrifter om de i vägfordon installerade färdskrivarna; sådan utrustning installeras i nya fordon vid tillverkningen och utgör sålunda inga problem, medan en skälig övergångsperiod måste föreskrivas för att sådan utrustning skall kunna monteras i fordon som är registrerade på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium före enandet, varvid extrakostnaderna och de godkända verkstädernas tekniska kapacitet skall beaktas.

Namnet "Deutsche Reichsbahn (DR)" skall införas i samtliga gemenskapens rättsakter där järnvägsföretagens namn uttryckligen nämns; ett datum skall anges för ifrågavarande föreskrifters ikraftträdande.

Gemenskapsföreskrifter om strukturella åtgärder för att förbättra transporterna på inre vattenvägar måste ändras med hänsyn till den speciella situation som de inre vattenvägstransportföretagen på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium befinner sig i.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande punkt skall läggas till artikel 5 i direktiv 74/561/EEG:

"5. Vad gäller den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium skall de tidpunkter som anges i punkt 1 och 2 ersättas med följande:

[1] EGT nr L 263, 26.9.1990 s. 34, enligt ändringar den 25 oktober och 28 november 1990.
[2] Yttrande avgivet den 21 november 1990 (ännu ej offentliggjort i de Europeiska gemenskapernas officiella tidning).
[3] Yttrande avgivet den 20 november 1990 (ännu ej offentliggjort i de Europeiska gemenskapernas officiella tidning).
[4] EGT nr L 308, 19.11.1974, s. 18.
[5] EGT nr L 308, 19.11.1974, s. 23.
[6] EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 101.
[7] EGT nr L 370, 31.12.1985, s. 8.

SLUTLIG

— I punkt 1 skall "den 1 januari 1978" ersättas med "den 3 oktober 1989".

— I punkt 2 skall "den 31 december 1974", "den 1 januari 1978" och "den 1 januari 1980" ersättas med "den 2 oktober 1989", "den 1 januari 1992" respektive "den 1 juli 1992."

Artikel 2

Följande punkt skall läggas till artikel 4 i direktiv 74/562/EEG:

"5. Vad gäller den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium skall de tidpunkter som anges i punkt 1 och 2 ersättas med följande:

— I punkt 1 skall "den 1 januari 1978" ersättas med "den 3 oktober 1989".

— I punkt 2 skall "den 31 december 1974", "den 1 januari 1978" och "den 1 januari 1980" ersättas med "den 2 oktober 1989", "den 1 januari 1992" respektive "den 1 juli 1992"."

Artikel 3

Följande artikel skall införas i förordning (EEG) nr 3821/85:

"*Artikel 20a*

Denna förordning skall först från och med den 1 januari 1991 tillämpas på fordon registrerade på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium.

Denna förordning skall först från och med den 1 januari 1993 tillämpas på sådana fordon när de enbart används vid inrikes transporter på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium. Förordningen skall dock tillämpas från ikraftträdandet på fordon som används för transport av farligt gods."

Artikel 4

Följande stycke skall läggas till i slutet av artikel 8.1 i rådets direktiv 80/1263/EEG av den 4 december 1980 om införande av ett EG-körkort[1]:

"Föreskrifterna i denna punkt tillämpas även på körkort utfärdade i den förutvarande Tyska Demokratiska Republiken."

[1] EGT nr L 375, 31.12.1980, s. 1.

Artikel 5

Listan över järnvägsföretag i

— artikel 19.1 i rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar[2],

— artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1192/69 av den 26 juni 1969 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning[3],

— bilaga 2 punkt A.1 "Järnvägar — huvudlinjer" till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar[4],

— artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2830/77 av den 12 december 1977 om åtgärder som krävs för att göra järnvägsföretagens redovisningssystem och årsbokslut jämförbara[5],

— artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2183/78 av den 19 september 1978 om enhetliga principer för järnvägsföretagens kostnadskalkyler[6],

— artikel 1.1 i rådets beslut 75/327/EEG av den 20 maj 1975 om förbättring av järnvägsföretagens situation och om harmonisering av reglerna för de ekonomiska relationerna mellan dessa företag och staterna[7],

— artikel 1.1 i rådets beslut 82/529/EEG av den 19 juli 1982 om prisbildningen för internationell godsbefordran på järnväg[8],

— artikel 1.1 i rådets beslut 83/418/EEG av den 25 juli 1983 om järnvägarnas kommersiella självständighet vid driften av sin internationella person- och resgodsbefordran[9],

skall ersättas med följande lista:

"— Société Nationale des Chemins de Fer Belges (SNCB)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),

[2] EGT nr L 156, 28.6.1969, s. 1.
[3] EGT nr L 156, 28.6.1969, s. 8.
[4] EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4.
[5] EGT nr L 334, 24.12.1977, s. 13.
[6] EGT nr L 258, 21.9.1978, s. 1.
[7] EGT nr L 152, 12.6.1975, s. 3.
[8] EGT nr L 234, 9.8.1982, s. 5.
[9] EGT nr L 237, 26.8.1983, s. 32.

— Danske Statsbaner (DSB),

— Deutsche Bundesbahn (DB),

— Deutsche Reichsbahn (DR),

— Organismós Sidhirodrómán Elládhos (OSE),

— Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE),

— Société Nationale des Chemins de Fer Français (SNCF),

— Iarnród Éireann,

— Ente Ferrovie dello Stato (FS),

— Société Nationale des Chemins de Fer Luxembourgeois (CFL),

— Naamlose Vennootschap Nederlandse Spoorwegen (NS),

— Caminhos-de-Ferro Portugueses, EP (CP),

— British Rail (BR)

— Northern Ireland Railways (NIR)."

Artikel 6

Rådets förordning (EEG) nr 1101/89 av den 27 april 1989 om strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten[1] ändras på följande sätt:

1. Följande stycke skall läggas till artikel 6.4:

"För sådana tyska fartyg som var registrerade på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium den dag då Tyskland enades skall bidraget vara obligatoriskt från och med den 1 januari 1991."

2. Följande punkt 8 skall läggas till artikel 6:

"8. Om den tyska regeringen inom sex månader från det tyska enandet föreslår skrotning av de fartyg som före enandet var registrerade på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium, skall den underrätta kommissionen om detta förslag. Kommissionen fastställer regler för skrotningsåtgärderna i enlighet med punkt 7 och på grundval av samma principer som de som angivits i kommissionens förordning (EEG) nr 1102/89*.

* EGT nr L 116, 28.4.1989, s. 30."

3. Följande stycke skall läggas till artikel 8.3 a:

"De villkor som föreskrivs i punkt 1 och 2 skall inte heller gälla för fartyg som före den 1 september 1990 var under byggnad i den förutvarande Tyska Demokratiska Republiken, om tidpunkten för deras leverans och tagande i bruk infaller senast den 31 januari 1991."

4. Följande stycke skall läggas till artikel 8.3 b:

"De villkor som föreskrivs i punkt 1 och 2 skall tillämpas på fartyg som har blivit en del av den tyska handelsflottan efter det tyska enandet men som den 1 september 1990 inte var registrerade i den förutvarande Tyska Demokratiska Republiken."

5. Följande punkt 5 skall läggas till artikel 10:

"5. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa föreskrifterna i artikel 6.4 fjärde stycket och i artikel 8.3 a andra stycket och 8.3 b andra stycket före den 1 januari 1991 och underrätta kommissionen om detta."

Artikel 7

1. Förordning (EEG) nr 2183/78 och (EEG) nr 2830/77 skall tillämpas på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium först från och med den 1 januari 1992.

2. Förordning (EEG) nr 1192/69 skall tillämpas på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium först från och med den 1 januari 1993.

Artikel 8

Beslut 75/327/EEG, 82/529/EEG och 83/418/EEG skall tillämpas på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium först från och med den 1 januari 1993.

Artikel 9

1. Anpassningsåtgärder för att fylla uppenbara luckor i detta direktiv samt åtgärder för teknisk anpassning av direktivet får beslutas enligt det förfarande som anges i artikel 10.

2. Anpassningsåtgärder skall utformas så att gemenskapens regelverk på det område som omfattas av detta direktiv får en konsekvent tillämpning på den förutvarande Tyska Demokratiska Republikens territorium, varvid skälig hänsyn skall tas till de speciella omständigheter som råder där och de särskilda svårigheterna vid reglernas tillämpning.

Åtgärderna skall stå i samklang med gemenskapsreglernas principer och knyta nära an till något undantag i detta direktiv.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 får beslutas till och med den 31 december 1992. Deras tillämpning skall vara begränsad till den perioden.

[1] EGT nr L 116, 28.4.1989, s. 25.

Artikel 10

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den dag då den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1990.

På rådets vägnar

G. DE MICHELIS

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2598/70

av den 18 december 1970

om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1108/70[1] av den 4 juni 1970 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, särskilt artikel 9.1 i denna,

med beaktande av synpunkter från kommittén med regeringsexperter, och

med beaktande av följande:

Kommissionen ansvarar för samordningen av allt arbete som föranleds av denna förordning. Kommissionen ansvarar särskilt för beslut om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna på redovisningsblanketterna i bilaga 1 till förordningen. Införandet av ett standardiserat och permanent system för att redovisa kostnaderna för infrastrukturen skall börja gälla den 1 januari 1971. Nödvändiga föreskrifter skall antas i god tid så att det säkerställs att redovisningsblanketterna från början används på ett enhetligt sätt i de olika medlemsstaterna och för de olika transportslagen.

Till de åtgärder som skall vidtas hör både en definition av begreppet "infrastruktur" genom att man för varje transportslag preciserar vilka anläggningar och byggnader och vilken utrustning som omfattas av detta begrepp, och en specifikation av de kostnader som skall föras in under de olika rubrikerna på redovisningsblanketterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Vilka uppgifter som skall föras in under de olika rubrikerna på redovisningsblanketterna i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 skall bestämmas i enlighet med bilagorna 1 och 2 till denna förordning, av vilka bilagorna utgör en del.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 1970.

På kommissionens vägnar

Franco M. MALFATTI

Ordförande

[1] EGT nr L 130, 15.7.1970, s. 4.

BILAGA 1

Definition och omfattning av begreppet "transportinfrastruktur"

I artikel 1 i förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 avses med "transportinfrastruktur" alla vägar och fasta anläggningar för de tre transportsätten som är nödvändiga för trafiken och trafiksäkerheten.

A. JÄRNVÄGAR

Järnvägsinfrastrukturen består av följande anläggningar, förutsatt att de ingår i en spåranläggning, inklusive sidospår, med undantag för spår inom underhålls- och reparationsverkstäder, förråd eller lokstallar samt privata anslutningslinjer eller sidospår:

Mark.

Bana och banunderbyggnad, i synnerhet banvallar, skärningar, dräneringskanaler och diken, murade diken, kulvertar, reveterade väggar, planteringar för skydd av jordvallssluttningar osv; plattformar för passagerare eller gods; parallellvägar och gångbanor; avgränsningsmurar, häckar, inhägnader; brandgator; växeluppvärmingsapparatur; korsningar osv; snöskärmar.

Byggnadstekniska konstruktioner: broar, kulvertar och andra vägbroar, tunnlar, täckta utschaktningar och andra vägportar; stödmurar och anordningar för skydd mot laviner, stenras osv.

Plankorsningar, inklusive säkerhetsanordningar för vägtrafiken.

Banöverbyggnader, i synnerhet: räler, gaträler och moträler; sliprar och längsgående sliprar, smärre anordningar för spåröverbyggnaden; ballast, inklusive stenflis och sand; växlar, korsningar osv; vändskivor och traverser (förutom dem som är avsedda endast för lok).

Tillfarter för passagerare och gods, inklusive tillfartsvägar.

Säkerhets-, signal- och telekommunikationsinstallationer på linjen, i stationer och på rangerbangårdar, däribland anläggningar för produktion, transformering och och distribution av elström för signal- och telesystem; byggnader för sådana installationer eller anläggningar; rangerbromsar.

Belysningsinstallationer för trafik- och säkerhetsändamål.

Anläggningar för transformering och överföring av elkraft för tågdrift; omformarestationer, elkablar mellan kopplingscentraler och kontaktledningar med kontaktledningsstolpar och kontaktledningsbryggor, strömskena med konsoler.

Tjänstebyggnader för banförvaltning, däribland utrymmen för biljettförsäljning.

B. VÄGAR

Väginfrastrukturen består av följande:

Mark.

Arbetsmoment före läggning: skärning, bankar, dräneringsarbeten osv; stöd och återfyllning.

Beläggning med tillhörande arbeten: beläggningslager, vägrenar, mittskiljeremsa, rännstenar och andra dräneringsanordningar och hårdgjorda vägrenar och andra ytor för nödparkering, rastplatser och parkeringsplatser intill vägen (inklusive tillfartsvägar, parkeringsytor och vägmärken), parkeringsplatser på allmän mark inom bebyggda områden, planteringar och markarbete vid sidan av vägen, säkerhetsanordningar osv.

Byggnadstekniska konstruktioner: broar, trummor, överfarter, tunnlar, anordningar för skydd mot laviner och stenras, snöstängsel osv.

Plankorsningar.

Vägmärken, trafiksignaler och telekommunikationsanläggningar.

Vägbelysning.

Vägtullar, parkeringsmätare.

Tjänstebyggnader för vägförvaltningen.

C. INRE VATTENVÄGAR

Infrastrukturen för inre vattenvägar består av följande delar:

Mark.

Farled (omkringliggande bankar, kanalbassäng och kanalsidor, slusströsklar, vågbrytare, banketter, bogserleder och redder), strandskoning, kanalakvedukter, hävertar och kulvertar, kanaltunnlar, arbetsbassänger uteslutande använda för skydd av fartyg.

Anläggningar för avstängning av och säkerhet vid vattenvägar, spillavlopp för avtappning av uppdämt vatten, vattenbassänger och vattenmagasin för magasinering av vatten för påfyllning och reglering av vattennivån, vattenregleringsutrustning, flödesmätare, nivåskrivare och varningsanordningar.

Fördämningar eller dammar (anläggningar uppförda tvärs över en flodbädd för att upprätthålla tillräckligt vattendjup för navigering och för att minska flödeshastigheten genom skapande av uppdämning och sträckor med fritt strömmande vatten); tillhörande installationer (fisktrappor, reservkanaler).

Slussar, hissar och lutande plan, däribland väntbassänger och vattenreservoarer.

Förtöjningsutrustning och ledverk (förtöjningsbojar, dykdalber, pollare, relingar och fendrar).

Rörliga broar.

Farledsutmärkning, signalutrustning, säkerhetsanordningar, telekommunikationsanläggningar och belysning.

Trafikledningsinstallationer.

Installationer för avgiftsupptagning.

Tjänstebyggnader för vattenvägarnas förvaltning.

BILAGA 2

Precisering av vilka kostnader som skall tas upp under de olika rubrikerna på redovisningsblanketterna i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970

A. ALLMÄNT

1. Enligt föreskrifterna i artikel 2.2 i ovannämnda förordning skall de kostnader som tas upp i redovisningen utgöras av de direkta kostnader för personal, tjänster och materiel som sammanhänger med konstruktion, underhåll, drift och administration av infrastrukturen. Dessa föreskrifter utesluter därför att man i denna redovisning tar upp årliga avsättningar till återanskaffnings-, försäkrings- eller reservfonder för att möta framtida kostnader.

2. För en viss infrastruktur utgörs den kostnad som skall tas upp under de olika rubrikerna på redovisningsblanketterna av den totala kostnad som uppkommit för infrastrukturen, oavsett hur kostnaden finansieras.

Om emellertid kostnaden för en och samma anläggning direkt eller indirekt bestrids av två eller flera förvaltare av infrastrukturen skall i redovisningen för varje förvaltare tas upp den

nettokostnad som denne svarar för. Om förvaltarna av vissa infrastrukturer erhåller ersättning av offentliga myndigheter skall belopp som motsvarar denna ersättning dras av från dessa förvaltares kostnader.

3. Värdet av demonterade installationer eller utrustningar skall, vare sig de säljs eller återanvänds, kvittas mot den kostnad som tagits upp under motsvarande rubriker på redovisningsblanketterna, om inte i fråga om järnvägar annat följer av särskilda stadganden i samband med avtal som träffats mellan järnvägsföretag och offentliga myndigheter.

4. Kostnader för inköp, underhåll och drift av specialutrustning och specialverktyg, använda av ifrågavarande, för infrastrukturen ansvarigt organ, och kostnader för detta organs transporter i tjänsten skall tas upp under motsvarande rubriker på redovisningsblanketterna eller, om sådana inte finns, under rubriken "Allmänna kostnader".

5. Verkstads- och magasineringskostnader skall normalt inkluderas i de fakturerade priserna på produkter och material som levererats till berört infrastrukturorgan. Där sådan direkt debitering inte är möjlig, skall dessa kostnader tas upp under rubriken "Allmänna kostnader".

B. BESKRIVNING AV UPPGIFTER SOM SKALL TAS UPP UNDER DE OLIKA RUBRIKERNA

1. **Rubriker som är gemensamma för alla tre transportmedlen**

Kostnader för investeringar (rubrikerna A1, B1, C1)

Kostnader för investeringar omfattar de sammanlagda kostnaderna (för personal samt varor och tjänster tillhandahållna av tredje man) som sammanhänger med uppförande, utbyggnad, ombyggnad och återanskaffning av infrastrukturanläggningar, däribland extraordinära kostnader och kostnader för forskning i samband med sådant arbete. Denna definition utesluter dock inte att man i enlighet med föreskrifter i nationell lagstiftning tar upp vissa smärre investeringskostnader under rubriken "Löpande kostnader".

Löpande kostnader (rubrikerna A2, B2, C2)

Löpande kostnader omfattar de sammanlagda kostnaderna (för personal samt varor och tjänster tillhandahållna av tredje man) som sammanhänger med underhåll och drift av infrastrukturanläggningar.

Allmänna kostnader (rubrikerna A3, B4, C4)

"Allmänna kostnader" omfattar alla kostnader för förvaltnings-, övervaknings- och inspektionsenheter som särskilt svarar för iordningställande och drift av infrastrukturen, liksom även den del av kostnader för direkt berörda allmänna administrativa avdelningar som kan hänföras till infrastrukturen. Allmänna kostnader omfattar också alla övriga kostnader som inte har tagits upp direkt under någon annan rubrik på redovisningsblanketterna.

Bland kostnaderna ingår särskilt

lönekostnader och driftskostnader för centrala, regionala och lokala förvaltningsenheter och tekniska enheter, kostnader sammanhängande med övervakning och övertagande av arbeten,

ålderspensioner till fast anställd personal och övriga arbetsgivaravgifter (familjebidrag, arbetsgivarnas sjukförsäkringsavgifter, olycksfallsförsäkringspremier, pensionsavgifter för icke fast anställd personal osv.),

kostnader för tjänstebostäder till personal anställd vid ifrågavarande, för infrastrukturen ansvarigt organ, minus eventuellt debiterad hyra,

kostnader för reparations- och underhållsenhetens arbetslokaler (i synnerhet baracker och verktygsförråd), i den mån dessa inte har tagits upp direkt under andra rubriker på redovisningsblanketterna.

2. Rubriker som endast gäller vägtransporter

Kostnader för underhåll av körbanor (rubrik B 20)

Denna rubrik avser främst kostnader för arbeten som sammanhänger med vägarnas mekaniska hållfasthet mot de belastningar som de är utsatta för. Däri ingår såväl kostnader för reparationer av lösa beläggningar som kostnader för underhåll av sträckor med fast beläggning.

Trafikpolis (rubrik B 3)

Kostnaderna för trafikpolisen omfattar polistjänsternas sammanlagda kostnader som hänför sig till trafikövervakning och kontrolluppgifter, däribland kostnaderna för de byggnader, fordon och utrustning som används speciellt för sådana tjänster.

3. Rubrik som endast gäller inre vattenvägar

Sjöpolis (rubrik C 3)

Kostnaderna för sjöpolisen omfattar de sammanlagda kostnaderna för sjöpolisen, däribland kostnaderna för de byggnader, varv och båtar som används speciellt för sådana tjänster.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2116/78

av den 7 september 1978

om ändring i förordning (EEG) nr 2598/70 om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1108/70 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar[1], särskilt artikel 9.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2598/70 av den 18 december 1970 om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970[2]

med beaktande av de synpunkter som lämnats av ledamöterna i kommittén med regeringsexperter, och

med beaktande av följande:

Kostnadslagen för järnvägsinfrastrukturen bör specificeras, så att såväl dessa kostnader i sin helhet som den del som bärs av järnvägsföretagen kan fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bilaga 2 till förordning (EEG) nr 2598/70 ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 september 1978.

På kommissionens vägnar

Richard BURKE

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4.

[2] EGT nr L 278, 23.12.1970, s. 1.

SLUTLIG

BILAGA

Bilaga 2 till förordning (EEG) nr 2598/70

A. ALLMÄNT

Följande tillägg görs till punkt 2 andra stycket:

"I fråga om järnvägar skall avdragna belopp redovisas separat. Sådana belopp kan särskilt avse ersättning som mottagits för

— infrastrukturkostnader [förordningen (EEG) nr 1107/70[1]], artikel 3.1 b,

— betalningar av ålderspension och andra pensioner [förordningen (EEG) nr 1192/69[2] artikel 4.1 c, kategori III],

[1] *EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 1.*
[2] EGT nr L 156, 28.6.1969, s. 8."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 281/71

av den 9 februari 1971

om fastställande av den förteckning över vattenvägar för havsgående sjöfart som avses i artikel 3 e i rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1108/70[1] av den 4 juni 1970 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, särskilt artiklarna 3 e och 9.2 i denna,

med beaktande av utlåtanden från medlemmarna i kommittén med regeringsexperter, och

med beaktande av följande:

Ovannämnda förordning föreskriver att redovisning av kostnader för infrastrukturen inte krävs för vissa typer av infrastruktur. Detta gäller bland annat vissa vattenvägar för havsgående sjöfart som kommissionen skall upprätta en förteckning över.

Vid upprättandet av denna förteckning måste hänsyn tas till den andel av trafiken som avser icke havsgående sjöfart på vattenvägar för havsgående sjöfart eller till den betydelse som införandet av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader i fråga om sådana vattenvägar har för upprättandet av ett avgiftssystem för användning av infrastrukturen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den förteckning över vattenvägar för havsgående sjöfart som avses i artikel 3 e i rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970, skall finnas som bilaga till denna förordning, varav bilagan utgör en del.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 februari 1971.

På kommissionens vägnar

M. MALFATTI

Ordförande

[1] EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 4.

SLUTLIG

BILAGA

Förteckning över vattenvägar för havsgående sjöfart som avses i artikel 3 e i rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970.

Belgien

— Nedre Schelde

— Kustkanalen Gent-Terneuzen, nedströms från norra armen av den cirkulerande Gent-kanalen.

Förbundsrepubliken Tyskland

— Kiel-kanalen

— Nedre Ems

— Nedre Weser

— Nedre Elbe

Frankrike

— Seine, nedströms från Jeanne d'Arc-bron i Rouen

— Loire, nedströms från Nantes (sammanflödet med Erdre)

— Garonne, nedströms från Pierre-bron i Bordeaux, och Gironde

Nederländerna

— Nordsjökanalen

— Rotterdamse Waterweg och Nieuwe Maas

— Westerschelde

— Gent-Terneuzenkanalen.

IV. Transport

---

5. *Kommissionens förordning (EEG) nr 281/71* av den 9 februari 1971

   EGT nr L 33/11, 10.2.1971.

I bilagan skall följande införas under "Gent-Terneuzen-kanalen".

"Storbritannien och Nordirland

— Weaver Navigation (Northwich to the junction with the Manchester *Ship Canal*),

— Gloucester and Sharpness Canal."

III. **TRANSPORT**

5. Kommissionens förordning (EEG) nr 281/71 av den 9 februari 1971 (EGT nr L 33, 10.2.1971, s. 11), ändrad genom 1972 års anslutningsakt (EGT nr L 73, 27.3.1972, s. 14).

Följande skall läggas till i bilagan:

"Portugal

— Douro, a jusante da ponte D 'Luis, da cidade do Porto'

— Tejo, a jusante do Carregado

— Sado, a jusante do esteiro da Marateca

— Guadiana, a jusante do Pomarao".

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Hörnlund, Laurén, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Odell

Proposition om redovisning av vissa infrastrukturkostnader med anledning av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) m.m.

1 Järnvägsfrågor m.m. och EES-avtalet

I bilaga XIII till avtalet om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES-avtalet) omnämns ett flertal rättsakter som berör järnvägar. I de flesta fall skall rättsakterna endast tillämpas på Statens järnvägar (SJ), och då kräver ett införlivande av dessa rättsakter inte lagform. En av rättsakterna skall dock tillämpas på såväl SJ som på några enskilda järnvägar här i landet. Det gäller rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 om införande av ett redovisningssystem för infrastrukturkostnader för transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar.

Som framgår av förordningens rubrik gäller den inte bara järnväg utan den skall tillämpas också beträffande vägar och inre vattenvägar. Med inre vattenvägar avses för Sveriges del Trollhätte kanal och Göta älv, Vänern, Södertälje kanal och Mälaren.

Syftet med den nu aktuella EG-förordningen framgår av ingressen till denna. Det är bl.a. att göra det möjligt att inom ramen för den gemensamma transportpolitiken inrätta ett avgiftssystem för användningen av infrastrukturen.

Den nu nämnda EG-förordningen har ändrats ett antal gånger och har därför kommit att bli tämligen svåröverskådlig. Enligt de rutiner som skall följas vid införlivande av rättsakter med anledning av EES-avtalet måste varje ändringsförordning tas med som bilaga till lagen. I ett hänseende har ett avsteg gjorts. Det gäller rådets beslut av den 1 januari 1973 om justering av instrumenten gällande nya medlemsstaters anslutning till de europeiska gemenskaperna (EGT nr L 002, 1.1.1973, s. 19) som enligt uppgift inte har översatts. Genom detta beslut togs "Norge" bort från anslutningsakten för Danmark, Irland och Storbritannien eftersom man efter folkomröstning återkallade sin medlemsansökan. Denna ändring har vid översättningsarbetet arbetats in i den nämnda anslutningsakten.

Genom förordningen åläggs berörda järnvägsföretag att lämna tämligen omfattande uppgifter om sina investeringar m.m. i infrastrukturen. Detta kan bli en betungande kostnad för företagen, och bör åläggas dem i lagform.

I anslutning till den nu berörda EG-förordningen har kommissionen utfärdat förordning (EEG) nr 2598/70 av den 18 december 1970 om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970. Den har ändrats genom kommissionens förordning (EEG) nr 2116/78 av den 7 september 1978 om ändring i förordning (EEG) nr 2598/70 om vilka uppgifter som skall tas upp under de olika rubrikerna i blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970. Det är i dag svårt att överblicka huruvida förordningen (EEG) nr 2598/70 med ändring egentligen kräver lagform. Förordningen har dock ett klart samband med den först behandlade förordningen, och omfattningen av enskilda rättssubjekts uppgiftsskyldighet berörs i bägge. Jag föreslår därför att förordningarna tas med som bilaga till lagförslaget.

Enligt EG-förordningens innehåll ankommer det på medlemsstaterna att samla in de aktuella uppgifterna och sammanställa dessa på visst sätt för att sedan lämna dem till kommissionen. För Sveriges del bör denna skyldighet ankomma på de centrala verk inom respektive område, nämligen Banverket, Vägverket och Sjöfartsverket.

Enligt EES-avtalet skall betydande tillägg göras i bilaga 2 till förordningen 1108/70 med en uppräkning av olika sekundära järnvägsnät respektive indelning i olika vägklasser i EFTA-länderna. Det bör enligt min mening räcka för Sveriges del att endast ta med de avsnitt som berör landet. En komplett förteckning återfinns i prop. 1991/92:170, del IV s. 564-566. I sammanhanget kan påpekas att Nordmark-Klarälvens Järnväg, som enligt avtalet skall beröras av den nu aktuella förordningen, har lagts ned. Det framstår då inte som meningsfullt att låta 6 § lagförslaget omfatta även den järnvägen.

Även kommissionens förordning (EEG) nr 281/71 av den 9 februari om fastställande av den förteckning över vattenvägar för havsgående sjöfart som avses i artikel 3 e i rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 har sådant samband med tidigare omnämnda rättsakter att det av praktiska skäl kan vara lämpligt att införliva den förordningen, med sina två ändringar, vid samma tillfälle.

2 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom Kommunikationsdepartementet upprättats förslag till

lag om redovisning av vissa infrastrukturkostnader m.m.

3 Lagrådets hörande

Lagrådet arbetar för närvarande på fyra avdelningar, dvs. det högsta tillåtna antalet. Trots detta är Lagrådets program under hösten utomordentligt an-

strängt. Det lagförslag som föreligger är av det slaget att Lagrådet enligt 8 kap. 18 § andra stycket regeringsformen bör höras över det. Det kan dock inte granskas i sådan tid att förslaget kan föreläggas riksdagen inom den tid som krävs för att det skall kunna behandlas där under hösten. Av den nyss nämnda bestämmelsen i regeringsformen följer emellertid att Lagrådets granskning kan underlåtas om den skulle fördröja lagstiftningsfrågans behandling så att avsevärt men skulle uppkomma.

Det är med hänsyn till Sveriges förpliktelser enligt EES-avtalet av stor vikt att reglerna på de olika delområdena i avtalet hinner införlivas med svensk rätt i sådan tid att de kan träda i kraft samtidigt som avtalet gör det. Mot denna bakgrund bör en remiss till Lagrådet kunna underlåtas i förevarande ärende.

4 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget till lag om redovisning av vissa infrastrukturkostnader m.m.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.